

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20CoPr/3/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115211050
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8115211050.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: J.. T. Y., nar. X.X.XXXX, trvale bytom W. T. XX, XXX XX R., zastúpeného JUDr. Vitalijom Frankom, advokátom so sídlom Slovenská 69, 080 01 Prešov, proti žalovanému: Obec T., so sídlom XXX XX T. XX, zastúpenému Mgr. Slavomírom Ilavským, advokátom so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru a určenie neplatnosti odvolania z funkcie riaditeľa školy, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Prešov zo dňa 23.2.2016, č. k. 19Cpr 10/2015-83, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e sa uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvého stupňa“) návrh žalobcu na prerušenie konania zo dňa 17.12.2015 zamietol.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že predmetom konania je zistenie, či okamžité skončenie pracovného pomeru a odvolanie žalobcu z funkcie riaditeľa školy Základnej školy vo T. boli vykonané v súlade so Zákonníkom práce a príslušnými právnymi predpismi upravujúcimi status riaditeľa základnej školy, preto nebráni súdu, aby vo veci konal aj napriek začatému trestnému stíhaniu pre skutok, ktorého sa mal žalobca ako riaditeľ školy dopustiť. Prípadná trestnoprávna zodpovednosť žalobcu nie je predmetom tohto konania. Keďže súd môže podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. konanie prerušiť z dôvodu, že prebieha iná otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, ale zjavne by vyriešenie tejto otázky nemohlo mať dosah na rozhodnutie súdu v predmetnej veci, súd návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca namietajúc, že je na mieste najprv ustáliť skutočnosť, či zo strany žalobcu došlo k spáchaniu prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 a) Trestného zákona alebo nie. V prípade, že orgány činné v trestnom konaní, prípadne súd rozhodne, že o žiadnu trestnosť sa nejedná, jeden z dôvodov na okamžité skončenie pracovného pomeru by odpadol. Navrhol preto napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie v zmysle zásad upravených v § 212 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) bez nariadenia pojednávania podľa § 214 O.s.p a dospel k záveru, že uznesenie je správne.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Z citovaného ustanovenia jednoznačne vyplýva (arg. slovo „môže“), že prerušenie konania z tam uvedených dôvodov je fakultatívne, teda súd nie je povinný prerušiť konanie ani v prípade, že by inak boli splnené podmienky podľa tohto ustanovenia. Takéto stanovisko prijíma i právna veda (porov. Ficová, S., v diele Števček, M., Ficová, S., a kol.: Občiansky súdny poriadok. Komentár. 1. vydanie. Praha: C.H. BECK 2009, 603). Účastník môže navrhnúť takéto prerušenie konania, avšak súd nie je povinný takému návrhu vyhovieť bez toho, aby o tom rozhodoval. Tento procesný úkon súdu závisí len od úvahy súdu, a preto nie je viazaný návrhom účastníka konania.

Prerušenie konania v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia predpokladá, že prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Z hľadiska kritéria významu riešenej otázky pre rozhodnutie súdu môže ísť iba o otázku, ktorá je pre rozhodnutie súdu podstatná. Ak by sa v inom konaní riešila len celkom okrajová otázka, prípadne otázka, od ktorej posúdenia rozhodnutie súdu nezávisí, nebude prerušenie konania na mieste.

Oboznámením sa s obsahom spisu, ako aj odôvodnením napadnutého rozhodnutia a obsahom podaného odvolania odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa postupoval správne, pokiaľ návrh na prerušenie konania nepovažoval za dôvodný a zamietol ho.

Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca sa svojou žalobou domáha určenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, ako aj neplatnosti odvolania z funkcie riaditeľa školy, popierajúc, že by z jeho strany došlo k závažnému porušeniu pracovnej disciplíny. So zreteľom na to, že dňa 15.6.2015 bolo vo veci žalobcu začaté trestné stíhanie pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, žiadal žalobca prerušiť konanie tvrdiac, že v prípade, že sa o žiadnu trestnosť nejedná, odpadol by jeden zo závažných dôvodov na okamžité skončenie pracovného pomeru.

Odvolací súd má za to, že rozhodnutie v tejto právnej veci nie je závislé na výsledku predmetného trestného konania, ktoré sa navyše týka iba jedného z dôvodov okamžitého skončenia pracovného pomeru. Otázku, či bolo okamžité skončenie pracovného pomeru a odvolanie žalobcu z funkcie riaditeľa školy vykonané v súlade so Zákonníkom práce a zákona o štátnej správe v školstve a školskej samospráve, si však podľa názoru odvolacieho súdu môže posúdiť súd prvého stupňa sám s poukazom na § 135 ods. 2 O.s.p., a to na základe riadne vykonaného dokazovania s využitím všetkých dôkazných prostriedkov, ktorými možno zistiť stav veci v zmysle § 125 O.s.p.

Pritom treba mať na zreteli, že aj ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., tak ako napokon každé zákonné ustanovenie, sa musí vykladať a uplatňovať v súlade s ústavou (čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky). Keďže zo žiadneho ustanovenia ústavy nemožno vyvodiť, že prerušením konania jeho účastník stráca právo na to, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, musí sa všeobecný súd pri uplatňovaní procesného postupu podľa ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. riadiť preto i požiadavkou, ktorá je zakotvená v tomto článku ústavy a ktorá ukladá povinnosť prijať príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie napadnutých vecí bez zbytočných prieťahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote (I. ÚS 21/00).

V záujme zachovania práva účastníka na spravodlivý súdny proces, ako aj práva na prejednanie veci nestranným súdom bez zbytočných prieťahov, preto odvolací súd napadnuté uznesenie v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.